

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

27. joulukuuta 2005

Mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssille

Rakkaat ystävät,

1 Viimeksi kuluneiden neljän ja puolen vuoden aikana, jolloin uskovat kaikkialla maailmassa ovat ponnistelleet joukkojen liittymisen prosessin edistämiseksi, on käynyt entistä selvemmäksi, että nykyisen viisivuotissuunnitelman päätyminen merkitsee ratkaisevaa hetkeä sen historiallisen hankkeen toteutumisessa, johon Kaikkein suurimman nimen yhteisö on ryhtynyt. Ne osatekijät, joita yhteisönnistus Bahá'u'lláh'in ilmoituksen hengen valamiseksi maailman eri osiin edellyttää, ovat kiteytyneet toimintakehykseksi, joka on nyt valmiina hyödynnettäväksi.

2 26. joulukuuta 1995 päivätyssä sanomassamme — joka kohdensi bahá'í-maailman ponnistelut tiiviiseen oppimiseen Uskon kestävästä, nopeasta kasvusta — kuvaili yleisluontoisesti sen työn luonnetta, johon olisi ryhdyttävä tulevien haasteiden kohtaamiseksi. Ensimmäisenä askeleena bahá'í-yhteisöjä kehoitettiin järjestelmällistämään ponnistelunsa asian ihmisvoimavarojen kehittämiseksi koulutusinstituuttien verkoston avulla. Vaikka kaikki kansalliset yhteisöt ryhtyivätkin toimenpiteisiin luodakseen hallinnollista valmiutta tämän tärkeän tehtävän suorittamiseen, alettiin vasta viisivuotissuunnitelman alussa laajalti oivaltaa huolella suunnitellun koulutusohjelman merkitys. Seutukäsittelyn käyttöönotto mahdollisti sen, että ystävät kykenivät ajattelemaan yhteisön nopeutuvaa kasvua hallittavissa mitoissa ja mieltämään sen kahtena toisiaan täydentävänä ja vahvistavana liikkeenä: yksilöiden tasaisena virtana instituutin runkokurssisarjan läpi ja seutujen siirtymisenä yhdeltä kehitystasolta seuraavalle. Tämä mielikuva auttoi uskovia analysoimaan kentällä saatuja oppimiskokemuksia ja käyttämään yhteistä sanastoa havaintojen kuvailemiseen. Koskaan aiemmin ei ole näin hyvin ymmärretty keinoja sellaisen toimintamallin vakiinnuttamiseksi, joka painottaa tasapuolisesti laajentamisen ja lujittamisen kaksoisprosesseja. Niin yhdenmukaisia ovat tosiaankin olleet nämä kokemukset intensiivisistä kasvuohjelmista, joita tämän ymmärryksen pohjalta on toteutettu erilaisilla seuduilla, ettei epäilylle jää minkäänlaista sijaa. Tie eteenpäin on selvä, ja Ridvánina 2006 me kehoitamme uskovia lujittamaan päättäväisyyttään ja etenemään koko tarmollaan suuntaan, joka on näin selkeästi määritelty.

3 Esitellessämme teille tulevan viisivuotissuunnitelman piirteet — neuvottelujenne aiheen tässä konferenssissa — me tarkastelemme bahá'í-maailman viimeaikaisia saavutuksia ja osoitamme, miten nykyiset lähestymistavat, menetelmät ja keinot tulisi siirtää tähän seuraavaan vaiheeseen. Tämä analyysi tekee ilmiselväksi, että viisi vuotta sitten annetun ohjauksen varaukseton omaksuminen on kohottanut niin yksittäisen uskovan, yhteisön kuin laitostenkin valmiudet uusille tasoille. Näiden valmiuksien jatkuva kehittäminen on edelleenkin välttämätöntä joukkojen liittymisen prosessin edistämiseksi — bahá'í-maailman keskeiselle tehtävälle näinä muotoutumisen aikakauden ensimmäisen vuosisadan päätösvuosina.

Yksilö

4 Ei liene tarpeen kuvailla yksityiskohtaisesti yksittäisen uskovan saavutuksia, sillä olemme jo esitelleet ne 17. tammikuuta 2003 maailman bahá'ille osoittamassamme sanomassa. Tuossa sanomassa korostimme sitä lisääntyvää aloitteellisuutta ja neuvokkuutta sekä rohkeutta ja uskallusta, joista on tullut uskovien tunnusomaisia piirteitä kaikkialla. Sellaiset ominaisuudet kuin omistautuneisuus, into, luottamus ja määrätietoisuus todistavat heidän uskonsa vahvistuneesta elinvoimasta. Olemme myös painottaneet koulutusinstituutin roolia sen yritteliäisyyden hengen

virittämisessä, joka on johtanut kaikkialla maailmassa havaittuun toiminnan vilkastumiseen — tuon elinvoiman konkreettisena ilmauksena.

5 Sen jälkeinen kehityskulku on yhä vahvemmin osoittanut, miten tehokas on perättäisten kurssien sarja, joka pyrkii luomaan valmiutta palveluun keskittymällä pyhien kirjoitusten syvällisellä tutkiskelulla saatujen henkisten oivallusten soveltamiseen. Kurssien osallistujat tutustutetaan oppisisältöön, joka vaalii toisiinsa kytkeytyvien tottumusten, asenteiden ja ominaisuuksien kokonaisuutta, ja heitä autetaan hiomaan tiettyjä taitoja ja kykyjä, jotka ovat tarpeen palvelutekoja suoritettaessa. Luovan sanan johdattamat keskustelut opintopiiriin vakavahenkisessä ja mieltäylentävässä ilmapiirissä kohottavat yksilön tietoisuutta velvollisuuksistaan asiaa kohtaan ja luovat tuntemuksen siitä riemusta, jota yksilö ammentaa uskon opettamisesta ja sen etujen palvelemisesta. Teot saavat merkityksen, kun niitä tutkitaan niiden henkisessä yhteydessä. Itseluottamusta rakennetaan kärsivällisesti, kun ystävät ryhtyvät toteuttamaan asteittain yhä monimutkaisempia ja vaativampia palvelutekoja. Mutta ennen kaikkea heidän ponnistelujaan pitää yllä luottamus Jumalaan. Kuinka runsaita ovatkaan ystävien kuvaukset siitä, miten he ovat arastellen astuneet opettamisen kentälle vain huomatakseen rohkaistuvansa joka puolelta ilmaantuvista vahvistuksista. Kun he näkevät uusin silmin edessään olevat mahdollisuudet ja tilaisuudet, he havaitsevat omakohtaisesti jumalallisen avun voiman pyrkiessään toteuttamaan oppimaansa käytännössä ja saavuttavat tuloksia, jotka monin verroin ylittävät heidän odotuksensa. Ei ole suinkaan uusi ilmiö, että läheisestä yhteydestä Jumalan sanaan syntyneellä uskon hengellä on näin väkevä vaikutus sieluihin. On sykähdyttävää, että instituuttiprosessi auttaa niin suuria ihmismääriä kokemaan uskon muuntavan voiman. Tämän ylevöittävän vaikutuksen ulottaminen vielä sadoille tuhansille on oltava voimallisten ponnistusten päämäärä seuraavien viiden vuoden aikana.

6 Näkyvä tulos valmiuksien kehittämisen painottamisesta on ollut yksilöiden osoittaman aloitteellisuuden jatkuva lisääntyminen — aloitteellisuuden, jota säätelee ymmärrys järjestelmällisen toiminnan edellytyksistä joukkojen liittymisen prosessin edistämisessä. Ponnistuksia toteutetaan nöyrällä oppimisasenteella suunnitelman määrittelemässä kehyksessä. Tämän johdosta toiminnot, joissa on mahdollista ilmentää moninaisia lahjakkuuksia, sulautuvat sopusointuisesti yhdeksi eteenpäin suuntautuvaksi liikkeeksi. Näin myös vältetään loputon väittely henkilökohtaisista mieltymyksistä ja siitä johtuva lamautuminen. Sitoutuminen pitkän tähtäimen toimintaan kasvaa asettaen näin laajempaan asiakokonaisuuteen uskovien kunkinhetkiset aloitteet.

7 Missään ei yksilöllisen aloitteellisuuden kasvua ole ilmennyt selvemmin kuin opettamisen kentällä. Olipa kysymys takkailloista tai opintopiireistä, yksilölliset ponnistelut uskon opettamiseksi ovat eittämättä lisääntymässä. Varustautuneina kyvyillä ja menetelmillä, jotka ovat tehokkaita ja kaikkien ulottuvilla, ja toimiensa synnyttämän vastakäynnin rohkaisemina uskovat ovat käymässä läheisempään vuorovaikutukseen monilla elämänaloilla toimivien ihmisten kanssa saaden heidät keskustelemaan vakavasti henkisestä merkityksellisistä aiheista. Alati lisääntyvällä henkisellä herkkyydellä he kykenevät aistimaan vastaanottavaisuuden ja tunnistamaan janon Bahá'u'lláhin sanoman elävöittäviä vesiä kohtaan. Kohtaamiensa ihmisten joukosta — naapuruston lasten vanhemmista, koulu- ja työtovereista, satunnaisista tuttavuuksista — he etsivät ne sielut, joiden kanssa he voivat jakaa osan siitä, minkä Hän suuressa armossaan on ihmiskunnalle antanut. Kasvaneen kokemuksen myötä he kykenevät sopeuttamaan esityksensä etsijän tarpeisiin käyttäen pyhiä kirjoituksia hyödyntäviä suoria opetusmenetelmiä tarjotakseen sanoman tavalla, joka on sekä avoin että kutsuva.

8 Mitä merkittävin on tässä suhteessa niiden uskovien osoittama aloitteellisuuden henki, jotka laajentavat toimintapiiriään auttaakseen toisiakin kulkemaan palvelun polkua. Hankittuaan valmiudet toimia instituuttikurssien ohjaajina he tarttuvat haasteeseen tukea osallistujia näiden ensiyrityksissä suorittaa palvelutekoja, kunnes hekin ovat valmiita aloittamaan oman opintopiirinsä ja auttamaan toisia tekemään samoin, laajentaen täten instituutin vaikutusalaa ja tuoden innokkaita sieluja Jumalan sanan yhteyteen. Tämä instituuttiprosessin erityispiirre, joka moninkertaistaa uskon aktiivisten kannattajien määrän itseään ylläpitävällä tavalla, on erittäin lupaava, ja me toivomme, että sen sisältämät mahdollisuudet toteutuvat tulevassa suunnitelmassa. “Älköön

hän olko tyytyväinen”, ovat Suojelijan sanat, jotka viittaavat jokaiseen uskon opettajaan, “ennen kuin hän on valanut henkiseen lapseensa niin syvän kaipuun, että se kannustaa hänet vuorostaan nousemaan itsenäisesti ja omistamaan voimansa muiden sielujen herättämiseen sekä vasta omaksumansa uskon asettamien lakien ja periaatteiden noudattamiseen.”

Yhteisö

9 Lisääntynyt elinvoimaisuus, joka luonnehtii yksittäisen uskovan elämää, näkyy myös bahá’iden yhteisöelämässä. Se, missä määrin tämä elinvoimaisuus ilmenee, riippuu tietysti seudun kehitysvaiheesta. Kasvussa pitkälle edennyt seutu tarjoaa paljon syvemmän näkemyksen siitä, mitä on saavutettavissa, kuin varhaisemmassa kehitysvaiheessa oleva seutu, jossa ystävät yhä ponnistelevat muuntaakseen suunnitelman ohjauksen toiminnaksi. Juuri näitä kehittyneempiä seutuja meidän on tarkasteltava eritellessämme yhteisön saavutuksia, vakuuttuneina siitä, että toiset tulevat ottamaan mallia niiden kokemuksista edetessään kehityksessään.

10 Useissa yhteyksissä olemme viitanneet siihen eheyteen, jonka opintopiirien, hartaustilaisuuksien ja lastentuntien vakiinnuttaminen antaa kasvuprosessille. Ydintoimintojen jatkuva moninkertaistaminen koulutusinstituutin kannustamana luo kestävän laajentamisen ja lujittamisen mallin, joka on samalla sekä rakenteellinen että orgaaninen. Kun etsijät tulevat mukaan näihin toimintoihin ja omaksuvat uskon, yksilölliset ja yhteisölliset opetusponnistukset vauhdittuvat. Pyrkimällä varmistamaan, että määrätty prosenttiosuus uusista uskovista hakeutuu instituuttikursseille, kasvatetaan uskon toimintojen tarvitsemia ihmisvoimavaroja. Kun seudulla peräänantamattomasti toteutetaan kaikkea tätä toimintaa, luodaan vähitellen suotuisat olosuhteet intensiivisen kasvuohtelun käynnistämiseksi.

11 Tämän vaiheen kynnyksellä olevien seutujen lähempi tarkastelu vahvistaa, että näin saavutettu eheys ulottuu muihinkin yhteisöelämän puoliin. Opetusten tutkiskelusta ja soveltamisesta tulee vallitseva käytäntö, ja hartaustilaisuuksien synnyttämä yhteisöllisen palvelun henki alkaa leimata yhteisön kollektiivisia ponnistuksia. Taiteiden tyylikäs nivominen eri toimintoihin nostattaa voimantuntoa, joka saa uskovat liikkeelle. Lapsille ja varhaisnuorille järjestetyt henkisen kasvatuksen oppitunnit vahvistavat uskon juuria paikallisväestössä. Niinkin yksinkertainen palveluteko kuin uuden uskovan kotona vieraileminen, tapahtuipa se sitten jossakin kylässä Tyynen valtameren saarilla tai Lontoon kaltaisessa suurkaupungissa, vahvistaa yhteisön jäseniä yhdistäviä ystävyysyhteisöitä. “Kotivierailut”, jotka alunperin ajateltiin keinoksi tutustuttaa uskovat uskon perustotuuksiin, ovat synnyttämässä moninaisia syventymispyrkimyksiä, niin yksilöllisiä kuin yhteisöllisiäkin, joissa ystävät paneutuvat pyhiin kirjoituksiin ja tutkivat niiden merkitystä oman elämänsä kannalta.

12 Kun yhteisön henkisiä perustuksia näin vahvistetaan, paranee myös kollektiivisen keskustelun taso, ystävien väliset sosiaaliset suhteet saavat uutta merkitystä ja tietoisuus yhteisestä päämäärästä innoittaa heidän kanssakäymisiään. Siten ei olekaan ihme, että Kansainvälisen Opetuskeskuksen laatima katsaus osoittaa, että noin viidelläkymmenellä tutkitulla ylemmän kehitystason seudulla yhdeksäntoista päivän juhlan vietto on laadullisesti kohentunut. Toiset raportit mainitsevat lahjoitusten lisääntyneen, kun tietoisuus rahaston henkisestä merkityksestä laajenee ja aineellisten keinojen tarve ymmärretään paremmin. Seututason pohdintakokoukset ovat muodostumassa kohtaamispaikoiksi, joissa keskustellaan tarpeista ja suunnitelmista, luoden näin yhteisöllistä identiteettiä ja voimistaen kollektiivista tahtoa. Siellä, missä tällaiset kehittyneet seudut kukoistavat, niiden vaikutus alkaa levitä niiden rajojen ulkopuolellekin rikastuttaen alueellisia tapahtumia, kuten kesä- ja talvikouluja.

13 Kuten yksilön, samoin yhteisönkin kohdalla oppiminen on tämän kehitysvaiheen tunnusmerkki. Teitä ja apulaisneuvostojenne jäseniä kehoitetaan tulevana vuosina kaikin tavoin ponnistelemaan sen varmistamiseksi, että oppiminen seudulla toisensa jälkeen nivoutuu erottamattomasti päätöksenteon prosesseihin.

14 Yksi ensisijaisia haasteitane on lisätä järjestelmällistä toimintaa kohtaan tunnettua arvostusta, joka on jo kohentunutkin järjestelmällisyyden tuomien menestysten myötä. Mahdollisuuksien ja voimavarojen realistiseen arviointiin perustuvan yksimielisen kasvuvision saavuttaminen, strategioiden kehittäminen tuon vision jäsentämiseksi, valmiuksien mukaisten toimintasuunnitelmien laatiminen ja toteuttaminen, tarpeellisten muutosten tekeminen jatkuvuutta menettämättä, saavutuksille rakentaminen — nämä ovat joitakin järjestelmällistämisen edellytyksistä, jotka jokaisen yhteisön on opittava ja sisäistettävä.

15 Vastaavasti halukkuus ja valmius avata tietyt yhteisöelämän alueet suurelle yleisölle tulisi liittää käyttäytymismalliin, joka viehättää sieluja ja saa heidät vakuuttuneiksi. Paljon on toki tässä suhteessa saavutettu ystävien omaksuttua uusia ajattelu- ja toimintatapoja yhteisöllisellä tasolla. Toivottaessaan lukuisat joukot tervetulleiksi huomaansa yhteisö oppii herkemmin havaitsemaan ihmisissä piilevän potentiaalin ja välttämään ennakkokäsityksiin pohjautuvien keinotekoisien esteiden asettamista heille. Olemme luomassa kannustavaa ympäristöä, jossa jokaista yksilöä rohkaistaan edistymään omassa tahdissaan ilman kohtuuttomien odotusten painetta. Tällaisten kehitysaskeleiden ytimeen kuuluu kasvava tietoisuus uskon yleismaailmallisuuden ja kaikenkattavuuden vaatimuksista. Yhteisön toimintaa ohjaa yhä enemmän periaate, että Bahá'u'lláhin sanoma tulee antaa ihmiskunnalle ennakkoluulottomasti ja varauksettomasti. Mitä ilahduttavimpia ovat meneillään olevat ponnistelut tavoittaa vastaanottavia väestöryhmiä uskon opetuksilla. Kun peräänantamattomat yhteiskunnalliset ja poliittiset voimat jatkuvasti repivät ihmisiä pois kotiseuduiltaan ja pyyhkäisevät heidät mannerten ääriin, on taustojen moninaisuuden ja sen kokonaisuutta vahvistavan vaikutuksen tinkimätön arvostus osoittautuva elintärkeäksi yhteisön laajentamiselle ja lujittamiselle.

16 Kenties eniten teidän ja apulaisneuvostojenne jäsenten huomiota vaativa tehtävä on avustaa yhteisöä sen pyrkiessä keskittämään toimintansa. Tämä perättäisten suunnitelmien aikana vähitellen omaksuttu kyky edustaa yhtä yhteisön arvokkainta vahvuutta, joka on työläästi hankittu kurinalaisuudella, sitoutumisella ja kaukokatseisuudella ystävien ja heidän laitostensa opittua työskentelemään yhden ainoan päämäärän, joukkojen liittymisen prosessin, edistämiseksi. Toisaalta tulotte kokemaan tarpeelliseksi hillitä taipumusta pitää toiminnan keskittämistä yhdenmukaistamisena tai poissulkevuutena. Toiminnan keskittämisen ei tarkoiteta, että erityistarpeet ja kiinnostusalueet laiminlyödään, eikä sitäkään, että olennaisia toimintoja lakkauteaan toisten lisäämiseksi. Selvästikin on olemassa joukko perusasioita, joista bahá'iden vuosikymmenten aikana muotoutunut yhteisöelämä koostuu ja joita on jatkossa jalostettava ja kehitettävä. Toisaalta haluatte käyttää jokaisen tarjoutuvan tilaisuuden vahvistaaksenne ensisijaistamisen pyrkimystä — taitoa oivaltaa, etteivät kaikki toiminnot ole yhtä tärkeitä kyseisessä kehitysvaiheessa vaan että jotkut on asetettava toisten edelle, ja että kaikkein hyväätarvoitavimmatkin ehdotukset voivat harhaannuttaa huomion, hajauttaa energiaa ja jarruttaa edistystä. On selkeästi myönnettävä, että ystävien uskon palvelemiseen käytettävissä olevalla ajalla on kaikissa yhteisöissä rajansa. Sen vuoksi on luonnollista odottaa, että valtaosa tästä rajallisesta voimavarasta käytetään suunnitelman vaatimusten täyttämiseen.

Laitokset

17 Mitään yksilön tai yhteisön saavutuksista ei voitaisi ylläpitää ilman suunnitelman kolmannen osapuolen — uskon laitosten — antamaa opastusta, rohkaisua ja tukea. On sykehdyttävää havaita, miten suuressa määrin laitokset edistävät yksilön aloitteellisuutta, kanavoivat toimintatarvoa opettamisen kentälle, painottavat järjestelmällisen toiminnan arvoa, lujittavat yhteisön henkistä elämää ja vaalivat kutsuvaa toimintaympäristöä. Auttaessaan yhteisöä pitäytymään suunnitelman päämäärässä ne oppivat käytännössä, mitä tarkoittaa yhtenäisen vision ylläpitäminen ystävien keskuudessa, heidän ponnistelunsa mahdollistavien rakenteiden vakiinnuttaminen ja voimavarojen jakaminen viisaasti ensisijaisiksi asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Näihin ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluvat tietysti toiminta-alueet, jotka edellyttävät yksilöiden erityisosaamista. Mainitsemisen arvoinen tässä yhteydessä on erityisesti ulkoisten suhteiden työsaara, jota kansalliset henkiset neuvostot seuraavat huolella, sekä sosiaalitaloudelliset kehitysprojektit, joihin esimerkiksi bahá'í-opetusten innoittamat järjestöt ovat ryhtyneet. Samalla, kun laitokset huolehtivat tällaisista

tarpeista, ne havaitsevat olevansa yhä kyvykkäämpiä suuntaamaan uskovien enemmistön ponnistukset kohti suunnitelman keskeisten tehtävien toteuttamista.

18 Rohkaisevia ovat myös kansallisten henkisten neuvostojen yhteistyössä neuvonantajien kanssa ottamat päättäväiset askeleet vastata seututason laajamittaisen kasvun tuomiin hallinnollisiin haasteisiin. Esiin nousevat mallit näyttävät edellyttävän yhtä tai useampaa koulutusinstituutin nimittämää henkilöä koordinoimaan runkokurssitoimintaa sekä lasten ja varhaisnuorten ohjelmia. Alueellisen neuvoston tai itse kansallisen neuvoston nimittämä seutuopetuskomitea on myös tarpeen hallinnoimaan muita järjestelmällisen toiminnan alueita nopeutetun laajentamisen ja lujittamisen saavuttamiseksi. Apulaisneuvoston jäsenet työskentelevät kummallakin rintamalla sen varmistamiseksi, että kasvuprosessille tunnusomaisiksi tulleet kaksi liikettä etenevät esteittä. Kun nämä eri toimijat vakiintuvat seudulle toisensa jälkeen, on vielä paljon opittavaa siitä, minkälaisia toimintoja kukin suorittaa ja mikä on niiden keskinäinen suhde. Tärkeää on, että nykyisestä joustavuuden asteesta, joka mahdollistaa uusien välineiden luomisen tarpeen mukaan, ei tingitä, jotta koordinaatiomalli olisi vastaus itse kasvun vaatimuksiin. Luotamme siihen, että te ja kansalliset neuvostot ohjaatte tätä oppimisprosessia.

19 Koko suunnitelman ajan olemme seuranneet mitä suurimmalla mielenkiinnolla näiden kehityskulkujen vaikutuksia paikallisten henkisten neuvostojen toimintaan. Iloksenne voimme todeta, että tässä suhteessa on tapahtumassa kahdenlaista edistystä. Niillä seuduilla, joissa suurin osa paikallisista neuvostoista on ollut erittäin heikkoja, yhä useammat ovat vähitellen omaksumassa velvollisuuksiaan oppiessaan ohjaamaan suunnitelman erityistoimintoja hallinto-alueillaan. Samanaikaisesti pitkään toimineet paikalliset henkiset neuvostot osoittavat merkkejä lisääntyneestä vahvuudesta sisäistettyään järjestelmällisen kasvun vision — mikä on usein tapahtunut sopeutumisvaiheen jälkeen, jonka aikana jotkut saivat ponnistella ymmärtääkseen uudet todellisuudet, joita ollaan luomassa seututasolla.

20 Meille on tuottanut erityistä riemua nähdä, kuinka kaikkialla maailmassa avautuva kasvu-prosessi on vauhdittumassa niin asutuskeskuksissa kuin maaseudullakin. Merkittävä askel, joka otettiin monissa suurkaupungeissa jo nyky suunnitelman varhaisvaiheessa, oli niiden jakaminen osaluokiksi. Tämä osoittautui ratkaisevan tärkeäksi suunniteltaessa kasvun jatkuvuutta. Yhteisöjen laajetessa onkin järkevää olettaa, että kaupungit on tarpeen jakaa osiin — lopulta ehkä naapurustoiksi — joista jokaisessa järjestetään yhdeksäntoista päivän juhla. Näkemyksen ylläpitäminen tulevaisuuden yhteisöjen mahdollisesta koosta on olennaista paikallisten neuvostojen lisäkehityksen kannalta. Kytäkseen hallinnoimaan asioita yhteisöissä, joiden jäsenistö laajenee tuhansiin, ja täyttämään tehtävänsä “Armeliaan uskottuina ihmisten keskuudessa” henkisissä neuvostoissa palvelevat joutuvat tulevina vuosina käymään läpi tiiviitä oppimisjaksoja. Me aiomme seurata tarkasti paikallisten henkisten neuvostojen kehitystä tulevan suunnitelman aikana ja — bahá’í-väestön koon ja muiden paikallisten olojen niin vaatiessa — tapauskohtaisesti valtuuttaa kaksivaiheisen vaalimenettelyn käytön Suojelijan toimikauden aikana Tihránissa kehitetyn mallin mukaisesti.

Intensiiviset kasvuohjelmat

21 Yksilön, yhteisön ja laitosten keskeytymätön ponnistelu seudun instituuttiprosessin vauhdittamiseksi samalla, kun panostetaan sen siirtymiseen yhdeltä kehitystasolta toiselle hyväksi todetuin keinoin, huipentuu intensiivisen kasvuohjelman käynnistämiseen. Itse asiassa merkittävimmät nyky suunnitelman aikana oppimisessa saavutetut edistysaskeleet olivat tulosta noin kahdensadan seudun pyrkimyksistä toteuttaa tällaisia ohjelmia. Me olemme vakuuttuneet, että näin opittua voidaan nyt järjestelmällisesti hyödyntää kaikissa maanosissa, ja Ridvánina 2006 me esitämmekin bahá’ille kaikkialla maailmassa vetoamuksen perustaa seuraavan suunnitelman aikana intensiivisiä kasvuohjelmia peräti 1500 seudulla.

22 Intensiivinen kasvuohjelma sellaisena kuin se nykyisin käsitetään on selväpiirteinen, yksinkertainen ja tehokas, mutta se vaatii ystävien päättävyyttä koettelevaa voimainponnistusta. Vastaten hyvin viisi vuotta sitten esittämääme visiota siinä hyödynnetään joitakin toimintatapo-

ja, jotka ovat osoittautuneet välttämättömiksi laajamittaiselle laajentamiselle ja lujittamiselle. Ohjelma koostuu yleensä kolmen kuukauden pituisista toimintajaksoista, jotka etenevät selkeästi erottuvien laajentamis-, lujittamis-, pohdinta- ja suunnitteluvaiheiden mukaisesti.

23 Laajentamisvaihe, joka on usein kahden viikon pituinen, vaatii intensiivisintä toimintaa. Sen tavoitteena on laajentaa uskosta kiinnostuneiden piiriä, löytää vastaanottavia sieluja ja opettaa heitä. Vaikka tämä vaihe saattaa sisältää joitakin julistamisen aineksia, sitä ei tulisi mieltää ajaksi, jona järjestetään muutama tapahtuma tätä tarkoitusta varten tai ryhdytään pelkkään informaatiota välittävään toimintaan. Kokemus viittaa siihen, että mitä läheisemmin opetustavat ja -menetelmät vastaavat instituuttikursseja opiskelemalla hankittuja valmiuksia, sitä palkitsevampia ovat tulokset.

24 Tätä vaihetta varten laadittaviin suunnitelmiin sisältyy poikkeuksetta se, että toteutetaan huolella valmisteltuja opetusprojekteja sekä kotivierailu- ja takkailtakampanjoita, usein opetustii-
mejä käynnistämällä. Näin avautuva laajentamismalli vaihtelee kuitenkin seudusta toiseen. Siellä, missä väestö on perinteisesti osoittanut suurta vastaanottavaisuutta uskolle, on odotettavissa uusien uskovien vuolas virta. Esimerkiksi eräällä tällaisella seudulla tavoitteena oli saada viisikymmentä uutta uskovaa kolmen viikon pituisen jakson aikana, mutta tavoite ylitettiin jo toisena päivänä, jolloin tiimi viisaasti päättikin keskeyttää laajentamisvaiheen ja valmistautua lujittamistoimintoihin. Tämän seuraavan vaiheen perustavoitteita on saada tietty prosenttiosuus uusista uskovista mukaan instituuttiprosessiin, jotta tulevien jaksojen käytettävissä on riittävät ihmisvoimavarat pitämään yllä kasvua. Niitä, jotka eivät osallistu opintopiireihin, lujitetaan toistuvilla kotivierailuilla, ja kaikki kutsutaan hartaustilaisuuksiin sekä yhdeksäntoista päivän juhliin ja pyhäpäivien viettoon siten vähitellen tutustuttaen heidät yhteisöelämän muotoihin. Verraten usein lujittamisvaihe tuo lisää liittymisiä, kun uusien uskovien perheenjäsenet ja ystävät vastaanottavat uskon.

25 Muilla seuduilla liittymisten määrä ei laajentamisvaiheen aikana kenties ole kovin suuri etenkin ensimmäisissä jaksoissa, ja tavoitteena onkin lisätä ydintoimintoihin osallistuvien määrää. Tämä puolestaan määrittelee lujittamisvaiheen luonteen, johon kuuluu, että keskitytään etsijöiden kiinnostuksen vaalimiseen ja heidän henkisen etsintänsä tukemiseen, kunnes he saavuttavat uskonvarmuuden. Siinä määrin kuin näitä menetelmiä toteutetaan päättäväisesti, tämä vaihe voi tuottaa huomattavan määrän liittymisiä. On kuitenkin todettava, että oppimisen edetessä ja kokemuksen karttuessa kehittyi paitsi kyky opettaa vastaanottavia sieluja myös taito tunnistaa erityistä vastaanottavaisuutta joissakin väestöosissa, joten uusien uskovien kokonaismäärä lisääntyy jaksosta toiseen.

26 Seudun luonteesta riippumatta on kaikkialla välttämätöntä kiinnittää erityistä huomiota lapsiin ja varhaisnuoriin. Huoli nuorten moraalisisesta ja henkisestä kasvatuksesta on nousemassa vahvasti ihmiskunnan tietoisuuteen, eikä millään pyrkimyksellä rakentaa yhteisöä ole varaa sen laiminlyöntiin. Nykyisen viisivuotissuunnitelman aikana varhaisnuorison henkiseen voimauttamiseen tähtäävien kasvatuksellisten ohjelmien teho on käynyt ilmiselväksi. Kun heitä kolmen vuoden ajan läheisesti tuetaan opiskelemaan ohjelmaa, joka kehittää heidän henkistä käsityskykyään, ja rohkaistaan aloittamaan instituutin runkokurssisarja viisitoistavuotiaina, he muodostavat laajan tarmoa ja lahjakkuutta uhkuvan voimavaran, joka voidaan suunnata henkisen ja aineellisen sivistyksen edistämiseen. Niin vaikuttuneita olemme jo saavutetuista tuloksista ja niin pakottava on tarve, että kehotamme kaikkia kansallisia neuvostoja pitämään instituuttiohjelmien kautta muodostettuja varhaisnuorisoryhmiä aivan omana, neljäntenä, ydintoimintonaan ja edistämään tämän toiminnon laajamittaista moninkertaistamista.

27 Avain intensiivisen kasvuohjelman edistymiseen on pohdinnalle omistettu vaihe, jossa toiminnasta saadut opetukset esitellään ja sisällytetään seuraavan toimintajakson suunnitelmiin. Vaiheen pääpiirteenä on pohdintakokous, joka on yhtä paljon saavutusten riemukkaan juhlimisen kuin vakavan neuvottelunkin aikaa. Kokemusten huolellinen analysointi pikemminkin osallistavien keskustelujen kuin ylen monimutkaisten ja yksityiskohtaisten esitysten avulla auttaa ylläpitämään vision ykseyttä, selkeyttämään ajatuksia ja lisäämään innostusta. Olennaista tällaiselle analyysille on keskeisten tilastojen tarkastelu, mikä antaa viitteitä seuraavaa jaksoa varten asetettavista

tavoitteista. Suunnitelmia laadittaessa otetaan huomioon toisaalta jakson lopussa käytettävissä oleviin ihmisvoimavaroihin perustuva lisääntynyt valmius suorittaa moninaisia tehtäviä sekä toisaalta väestön vastaanottavuudesta ja opettamisen dynamiikasta kertynyt tieto. Kun ihmisvoimavarat lisääntyvät jaksosta toiseen samassa suhteessa kuin koko bahá'í-väestö, on mahdollista ylläpitää ja jopa vauhdittaa kasvua.

28 Saavuttaakseen kunnianhimoisen tavoitteen noiden 1500 intensiivisen ohjelman perustamisesta on bahá'í-maailman täysin hyödynnettävä viimeisten kymmenen vuoden aikana hankittua kokemusta ja kehitettyjä valmiuksia. Lähdettyänne Pyhästä Maasta teidän on käynnistettävä perusteelliset neuvottelut kansallisten ja alueellisten neuvostojen kanssa ja yhdessä niiden kanssa huolellisesti arvioitava kunkin kansallisen yhteisön tilanne, jotta voidaan määrittää erityishuomion kohteeksi valittavat seudut ja laatia strategiset suunnitelmat.

29 Näiden suunnitelmien toteuttamisen tulee käynnistyä niin pian kuin mahdollista Ridvánin 2006 jälkeen. Seutujen yhdeltä tasolta seuraavalle siirtymisen edistämisestä saadut kokemukset ovat nyt niin laajalti tunnettuja, että prosessin menetelmät ja välineet ymmärretään hyvin. Instituuttiprosessia on voimistettava, jotta merkittävä määrä ystäviä suorittaa koko runkokurssisarjan. Intensiiviset instituuttikampanjat, jotka kiinnittävät riittävästi huomiota käytännön harjoitukseen, ovat tässä mielessä keskeisiä. Ydintoimintojen määrää tulee jatkuvasti moninkertaistaa ja ympäröivään yhteisöön ulottuvaa toimintaa järjestelmällisesti laajentaa. Pohdintakokouksia on pidettävä säännöllisin välein edistymisen seuraamiseksi, ajattelun ykseyden ylläpitämiseksi ja ystävien tarmon suuntaamiseksi toimintaan. Ja kasvuprosessin hallintorakenteita tulisi vähitellen vakiinnuttaa olosuhteiden vaatimalla tavalla. Vaikka seututason kyky ylläpitää kasvua pysyy tulevienkin vuosien pakottavimpana tarpeena, ei alueellisten ja kansallisten rakenteiden jatkuvaa kehittämistä tiedon ja voimavarojen kanavoimiseksi toimintakentälle ja sieltä takaisin pidä laiminlyödä.

30 Yhtä tärkeää on seudulle pioneirivirran muodossa annettu tuki. Halu lähteä pioneiriksi nousee luonnollisesti syvältä yksittäisen uskovan sydäimestä vastauksena jumalalliseen kutsuun. Jokainen, joka jättää kotinsa opettaakseen asiaa, liittyy noiden jalojen sielujen rivistöihin, joiden saavutukset vuosikymmenten saatossa ovat valaisseet bahá'í-pioneeritoiminnan aikakirjoja. Harras toivomme on, että monet nousevat seuraavan suunnitelman aikana suorittamaan tätä ansiokasta palvelua joko kotirintamalla tai kansainvälisellä kentällä — palvelua, joka itsessään vetää puoleensa mittaamattomia siunauksia. Laitosten on puolestaan käytettävä tervettä harkintaa varmistaakseen, että ystävät sijoitetaan strategisesti oikein. Ensisijaisesti lyhyt- ja pitkäaikaisten pioneirien tulisi asettua niille seuduille, jotka on valittu järjestelmällisen huomion kohteiksi, joko keinona vahvistaa ponnisteluja perustusten luomiseksi kiihtyvälle kasvulle tai meneillään olevien toimintajaksojen vakauttamiseksi. Voidaankin kohtuudella olettaa, että yhteisponnistus rakentaa vahvuuksille johtaa viimein pioneirien virtaamiseen tällaisilta seuduilta niille alueille, joiden on määrä olla tulevien valloitusten näyttämönä.

31 Rakkaat ystävät: Tulevina viikkoina ja kuukausina ja koko suunnitelman ajan te ja apulaisneuvostojenne jäsenet olette jatkuvan kannustuksen lähteenä uskoville heidän noustessaan vastaamaan heille esitettävään haasteeseen. Pyydämme teitä käyttämään jokaisen tilaisuuden välittääkseen heille luottamuksemme heidän kykyynsä voittaa ne esteet, jotka väistämättä ilmaantuvat heidän polulleen. Heiltä ei saa jäädä huomaamatta, miten paljon he ovat saavuttaneet Bahá'u'lláhin vahvistavan armon avulla viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana. Ensimmäisten neljän vuoden kuluessa he kehittivät institutionaalisia valmiuksia kaikkialla planeetallamme tarjotakseen henkistä kasvatusta uskovien laajeneville joukoille. Rakentaen tälle saavutukselle he antautuivat perusteelliseen oppimisprosessiin, joka avasi heidän silmiensä eteen näköaloja valtavista mutta saavutettavissa olevista mahdollisuuksista. Että bahá'í-maailma on onnistunut kuusinkertaistamaan hartaustilaisuuksien määrän viimeisten viiden vuoden kuluessa, että samana aikana lasten ja varhaisnuorten oppitunnit ovat enemmän kuin kolminkertaistuneet, että opintopiirien lukumäärä on koko maailmassa ylittänyt yksitoistatuhatta — nämä saavutukset tarjoavat näytön siitä tavattomasta vahvuudesta, jota uskovat voivat hyödyntää täyttäessään heille uskottua velvollisuutta.

Ennen kaikkea ystävien tulee pysyä alati tietoisina niiden henkisten voimien suuruudesta, jotka ovat heidän käytettävissään. He ovat jäseniä yhteisössä, “jonka maailmanlaajuiset, jatkuvasti lujittuvat toiminnot muodostavat ainoan eheyttävän prosessin maailmassa, jonka niin maalliset kuin uskonnollisetkin laitokset ovat suurimmaksi osaksi hajoamassa”. Kaikista maailman kansoista “ainoastaan he voivat tunnistaa myrskyisän aikakauden myllerryksessä jumalallisen Vapahtajan Käden, joka ohjaa sen kulkua ja hallitsee sen kohtaloita. He yksin ovat tietoisia tuon järjestäytyneen maailmanvaltiomuodon hiljaisesta kasvusta, jonka rakennelmaa he ovat itse luomassa.” Juuri heidän laitoksiaan “tullaan pitämään sen aikakauden tunnusmerkkinä ja loistona”, jonka perustajiksi heidät on kutsuttu. “Rakentamisprosessi”, jolle he ovat pyhittäytyneet, on “lामautuneen yhteiskunnan ainoa toivo”. Sillä sitä “ajaa eteenpäin Jumalan muuttumattoman tarkoituksen sähköistävä vaikutus ja se kehittyy Hänen uskonsa hallintojärjestyksen puitteissa”. Ja muistuttakaa heitä, että he ovat ‘Abdu’l-Bahán rukouksessaan kuvaamat valaistuneet sielut: “Sankareita he ovat, oi Herrani, johdata heidät taistelukentälle. Oppaita he ovat, saa heidät rohkeasti puhumaan väittein ja todistein. Auliita palvelijoita he ovat, anna heidän tarjota kädestä käteen malja, joka on täynnään varmuuden viiniä. Oi Jumalani, tee heidät laululinnuiksi, jotka visertävät ihanissa puutarhoissa, tee heidät jalopeuroiksi, jotka vaanivat tiheiköissä, valaiksi, jotka sukkeltelevat suunnattomissa syvyyksissä.”

[Allekirjoitus: *Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto*]